

عنوان مقاله:

نقش باورهای مذهبی در پیش بینی خوش بینی و صمیمیت

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم تربیتی و روانشناسی معنویت و سلامت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدصادق منتظری - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه سمنان

مهدی غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد گرگان

فاطمه سامانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

خلاصه مقاله:

داشتن باورها و اعتقادات مذهبی و اجرای فرایض مربوط به آن در فرد می تواند یک نیروی ملکوتی (متافیزیکی) بوجود آورد که این نیرو تکیه گاه روانی مهمی برای فرد تلقی شود. یکی از پیامدهای مثبت باورهای مذهبی قوی، شکل گیری خوش بینی و صمیمیت در زندگی است. هدف: این پژوهش با هدف بررسی نقش باورهای مذهبی در پیش بینی خوشبینی و صمیمیت انجام گرفت. روش: طرح پژوهش حاضر از نوع توصیفی- مقطعی می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه زاهدان در سال تحصیلی 92-93 می باشند. نمونه پژوهش شامل 80 دانشجوی کارشناسی و کارشناسی ارشد این دانشگاه بودند که به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند و برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه باورهای مذهبی، مقیاس خوش بینی شیرر و کارور (1985) و مقیاس صمیمیت واکر و تامپسون استفاده شد. یافته ها: نتایج تحلیل نشان داد که باورهای مذهبی با خوش بینی و مقیاس صمیمیت به طور مثبت و معناداری ارتباط دارند. بدین صورت که باورهای مذهبی می توانند به صورت قوی خوش بینی و صمیمی را در زندگی پیش بینی کنند. بحث و نتیجه گیری: افراد با باورهای مذهبی با اتکاء به قدرت الهی و اعتماد به اینکه خدا را قادر و پاسخگوی همیشگی خود نیازهای می دانند، احتمال وقوع حوادث مثبت و خوشایند را برای خود بیشتر دانسته اند و حوادث منفی را با توکل و خوش بینی به راحتی پشت سر می گذارند.

کلمات کلیدی:

باورهای مذهبی، بخشش، خوش بینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/358433>

